

Kl. 18:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen til korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. På mit papir står der fru Anne Baastrup, men jeg gætter på, at det er fru Annette Lilja Vilhelmsen, der skal have ordet for SF.

Ja, det går lidt stærkt, så det er helt o.k. ikke at være parat. Det bliver vi, værsgo.

Kl. 18:49

(Ordfører)

Annette Lilja Vilhelmsen (SF):

Tusind tak for det. Som sagt er vi i SF rigtig glade for, at Dansk Folkeparti også mener det samme, som vi gør, og hvem der nu kom først, synes jeg ikke vi skal hænge os i. Vi skal bare være sikre på, at der sker noget. En behandlingsgaranti inden for 48 timer er et rigtig vigtigt redskab til at få den selvmordstruede i behandling og hjælpe personen til at få det godt igen. Men det, vi savner særlig i lige det her forslag, er hjælp og støtte til de pårørende.

Så vores input til det her ud over det, jeg har sagt i den anden tale, jeg holdt, vil egentlig være, at vi ønsker at få noget fokus på de pårørende, bl.a. også fordi man ved, at pårørende til personer, der begår selvmord eller forsøger selvmord, er i en øget risikogruppe. Så selvmord er ikke kun noget, der rammer den enkelte. Det er noget, der er familierelateret, og derfor skal der være mulighed for, at nærmeste pårørende også kan få hjælp.

Vi støtter forslaget, og vi glæder os til, at det bliver endnu mere konkretiseret, og at vi kan gå tilbage i udvalget og få lavet en beretning om det og så få sørget for, at der kommer til at ske noget snart. Det, som jeg er lidt usikker på, er i forhold til det med satspuljen. Man kan sige, at satspuljemidler umiddelbart hører til forsøg. Og der er lavet forsøg, nu skal der laves en plan, og den skal virke fremover.

Kl. 18:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren har god tid; tiden er ikke gået endnu. Men tak til ordføreren, og vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Vivi Kier fra Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 18:50

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som de tidligere ordførere har sagt, kan det være svært at finde på noget helt nyt at sige, for de to beslutningsforslag her ligner hinanden rigtig, rigtig meget. Man kan jo endnu en gang

knytte de kommentarer til det, at mennesker, der forsøger selvmord, uanset om det er blandt unge mennesker eller blandt ældre mennesker, ikke tilhører sådan en ensartet og homogen gruppe. Det er et emne, som vi skal tage dybt seriøst, og det mener jeg faktisk også vi gør.

Jeg vil igen henvise til, at vi i de sidste satspuljeforhandlinger, som der trods alt var en stor, bred kreds af politiske partier der var bag, lavede et særligt fokusområde for at forebygge og gøre noget ved selvmordsforsøg.

Alligevel er beslutningsforslaget jo godt og rigtigt set, og vi skal igen og igen turde snakke om det og være med til at aftabuisere det. Da jeg ikke fik sagt det i min tale til det andet beslutningsforslag, vil jeg da gerne her tilkendegive, at jeg fra De Konservatives side gerne deltager i en fælles beretning. Det er et væsentligt emne, og min fornemmelse siger mig, at der er et rigtig bredt flertal, der gerne vil det. Jeg er også her indstillet på, at vi kigger på det i satskredsen. I satskredsen er det jo ikke kun forsøg, det kan også være projekter, man sætter i gang, for at se, om vi nøjagtigt rammer den målgruppe, og om vi får fat i dem, vi gerne vil have fat i.

Så jeg synes, det har været en fin debat, og at vi har fået sat fokus på et seriøst og meget alvorligt emne.

Kl. 18:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 18:52

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Også i lyset af sundhedsministerens bemærkninger, nemlig at vi ikke kun skal se fremad, vil jeg gerne her sige, da jeg nok ikke fik sagt det tilstrækkelig tydeligt, at det skal vi selvfølgelig, ligesom vi skal lave noget meget konkret – og det mente sundhedsministeren selvfølgelig også – for de personer, som kommer i kontakt med hospitalsvæsenet, for vi ved med sikkerhed, at den er gal med dem. Det, som jeg også forstod på sundhedsministeren, var, at det også ville være godt at prøve at kortlægge, hvad det er. Der er jo ikke noget entydigt svar på det, for der er mange forskellige svar. Det er mange forskellige personer, og nogle af dem kan have alle muligheder her i livet, men finder alligevel ud af, at livet ikke er værd at leve. Det er jo dybt tragisk, når det sker.

Derfor vil jeg også godt til det videre arbejde i Sundhedsudvalget bede om, at vi i hvert fald ser